

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ו ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תולדין, ולא בעא לאשתדלא בהאי, ונפק מהאי עלמא יחידאי, בלא זרעא, אזיל כאבנא בקוספיתא, עד ההוא אתר דטנרא (ק' ע"א) תקיפא, ועאל תמן ומיד נשב רוחא דההוא יחידאי, דקא אשתביק מנוקביה, ואזיל יחידאי, (צ"ה ע"א) כחויא דלא אתחבר באחרא באורחא, ונשיב ביה. ומיד נפק מגו ההוא אתר דטנרא תקיפא, הוא בלחודוי, ואזיל ומשטטא בעלמא, עד דקא אשכח פרוקא לאתבא. והיינו אם בגפו יבא בגפו יצא, האי דלא בעא לאתנסבא, למיהוי ליה תולדין.

תרגום לעברית

פתח אותו זקן ואמר, כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית וגו'. פסוק זה מוכיח על כל מה שנתבאר. בא וראה, כל זכר עומד בדיוקן בעולם הזכר, וכל נקבה עומדת בדיוקן בעולם הנקבה. בעוד שהוא עבד שנדבק בו הקדוש ברוך הוא באותן שש שנים קדמוניות, ואם עקר עצמו מעבודתו, יעקר אותו הקדוש ברוך הוא מאותן שש שנים של עולם הזכר, וימסר לאדם שהוא מששה צדדים, יעבד לו שש שנים, ויעקר משש שנים (קדמוניות) שלמעלה. אחר כך יורד משם ונמסר לעולם הנקבה. הוא לא רצה לעמד (בעולם) בזכר - יורד ועומד בנקבה. באה הנקבה, שהיא שביעית, ונוטלת אותו. הרי מכאן והלאה הוא מעולם הנקבה. לא רצה לעמד בה ובגאלה שלה - יורד

למטה ונדבק למטה ונאחז בצד האחר. מפאן והלאה נעקר מעולם הזכר ומעולם הנקבה. הרי נאחז באותם עבדים שהם מצד האחר. עכשו, כיון שפך הוא, הצטרף פגם ולעשות בו רשם של פגם, שהרי כל פגם הוא של צד האחר, ומיובל והלאה חוזר לגלגול, ושב לעולם כמקדם, (אם זוכה ומתקן עצמו, נדבק) ונדבק באותו עולם הנקבה ולא יותר. זכה - עושה תולדות בעולם הנקבה, וכך סוד הכתוב (תהלים מה) בתולות אחריה רעותיה מובאות לה. ואשריו כשמתתקן וזוכה לה. ואם לא זכה אפלו בגלגול היובל, הרי הוא כלא היה, שחזר ולא השלים ימיו להנשא בעולם ולעשות תולדות. מה כתוב? אם בגפו יבא בגפו יצא. אם יחיד יכנס לאותו העולם בלי תולדות ולא רצה להשתדל בכך, ויצא מהעולם הזה יחיד בלי זרע - הולך כמו אבן בכף הקלע עד אותו מקום של הסלע החזק, ונכנס לשם, ומיד נושבת רוח של אותו יחיד שנעזב מנקבתו, והולך יחיד כנחש שלא מתחבר עם אחר בדרך, ונושב בו. ומיד יוצא מתוך אותו מקום של הסלע החזק הוא לבדו, והולך ומשוטט בעולם עד שמוצא גואל להשיבו. והינו אם בגפו יבא בגפו יצא, זה שלא רצה לשאת שיהיו לו תולדות.

טקסט הזוהר

אבל אם בעל אשה הוא, דקא אתנסיב, ואשתדל באתתיה, ולא יכיל, ההוא לא אתתרך כההוא אחרא, לא ייעול יחידאי, ולא נפיק יחידאי, אלא אם בעל אשה הוא, קודשא בריך הוא לא מקפח אגר כל בריין, אף על גב דלא זכו בכני, מה כתיב ויצאה אשתו עמו. ותרווייהו אתיין בגלגולא, וזכין לאתחברא כחדא כמלקדמין. והאי לא נסיב אתתא דתרוכין, אלא ההיא דאשתדל בה בקדמיתא, ולא זכו, השתא זכו כחדא, אי יתקנון עובדין, ועל דא ויצאה אשתו עמו. (שמות כא) אם אדוניו יתן לו אשה וגו'. (השתא) אהדר קרא למלין אחרנין, (ס'א למלה קדמאה) לההוא דנפיק יחידאי בלא נוקבא כלל, ויפרוק ליה ההוא דוכתא דאקרי שביעית. וההוא שביעית אקרי אדוניו,

אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ אִיהוּ. אִם דָּא אֲדוֹנֵי חָס עָלֶיהָ, וְאַתִּיב לִיה לְהָא עֲלָמָא יְחִידָא כְּמָה דְהוּה, וְיָהִיב לִיה אֶתְתָּא הֵיא דְמִזְבֵּחַ אַחִיתַת עֲלוֹי דְמַעִין, וְאַתְחַבְרָא כְּחֻדָּא. וְיִלְדָּה לוֹ בְּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וְיִלְדִּיהָ תַּהֲיָה לְאֲדֹנֶיהָ כְּמָה דְאַתְמַר. דְּהָא אִי תָב, וְאַתְקִין הֵהוּא אֲתֵר דְּפָגִים בְּחִיּוֹי, אֶתְקַבֵּל קָמִי מַלְכָּא קֳדִישָׁא, נְטִיל לִיה, וְאַתְקִין לִיה עַל תְּקוּנוֹי לְבָתֵּר. וְדָא אֲקָרִי בְּעַל תְּשׁוּבָה, דְּהָא יָרִית מוֹתְבִיָּה, דְּהֵהוּא אֲתֵר, דְּהֵהוּא נָהָר דְּנִגִיד וְנָפִיק, וְאַתְקִין גְּרָמִיָּה מִמָּה דְהוּה בְּקֻדְמִיתָא. (ס' א' ה' הוּא אֲתֵר דְּפָגִים וְאַתְקִין לִיה עַל תְּקוּנוֹי בְּחִיּוֹי אֶתְקַבֵּל קָמִי מַלְכָּא קֳדִישָׁא וְנְטִיל לִיה לְבָתֵּר וְדָא אֲקָרִי בְּעַל תְּשׁוּבָה דְּהָא אֲתְקִין גְּרָמִיָּה מִמָּה דְהוּה בְּקֻדְמִיתָא) כִּיּוֹן דְאַתְתְּקִין וְתָב בְּתִיּוֹבְתָא, הָא סְלִיק עַל תְּקוּנִיהָ. דְלִית מְלָה בְּעֲלָמָא, וְלִית מִפְתָּחָא בְּעֲלָמָא, דְלֹא תָבֵר הֵהוּא דְתָב בְּתִיּוֹבְתָא. מֵאִי יֵצֵא בְּגִפּוֹ. הָא אֶתְמַר, אֲבָל תּוּ רָזָא אִית בִּיָּה, יֵצֵא בְּגִפּוֹ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (מְשַׁלִּי ט) עַל גְּפִי מְרוּמֵי קֶרֶת, מַה לְהֶתֶם עֲלוּיָא וְסְלִיקוּ, אוּף הֵכָא עֲלוּיָא וְסְלִיקוּ, אֲתֵר דְמַרְיָהוֹן דְתִיּוֹבְתָא סְלִיקִין, אֲפִילוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים לֹא יִכְלִין לְמִיקָם תַּמָּן. וּבְגִין כֹּה כִיּוֹן דְתָב בְּתִיּוֹבְתָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקַבֵּל לִיה וְדָאִי מִיד.

תרגום לעברית

אֲבָל אִם בְּעַל אִשָּׁה הוּא, שְׁנַשָּׂא וְהִשְׁתַּדֵּל בְּאַשְׁתּוֹ וְלֹא יָכַל - הֵהוּא לֹא מְגַרֵּשׁ כְּאוֹתוֹ אַחֵר, לֹא יִכְנַס יְחִידִי וְלֹא יֵצֵא יְחִידִי. אֲלֹא אִם בְּעַל אִשָּׁה הוּא, הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מְקַפֵּחַ שְׂכָר כָּל בְּרִיּוֹתָיו, אֵף עַל גַּב שְׂלֹא זָכוּ לְבָנִים, מַה כְּתוּב? וְיֵצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ. וְשִׁנְיָהֶם בָּאִים בְּגִלְגּוּל וְזוֹכִים לְהִתְחַבֵּר כְּאַחַד כְּמַקְדָּם. וְזֶה לֹא נִשָּׂא אִשָּׁה שֶׁל גְּרוּשִׁין, אֲלֹא אוֹתָהּ שֶׁהִשְׁתַּדֵּל בָּהּ בְּהִתְחַלָּה וְלֹא זָכוּ - כָּעֵת יִזְכּוּ כְּאַחַד אִם יִתְקַנּוּ מַעֲשֵׂיהֶם, וְעַל זֶה וְיֵצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ. אִם אֲדֹנֵי יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה וְגו' (עֵתָה) חוּזֵר הַכְּתוּב לְדַבָּרִים אַחֲרֵים (לְדַבֵּר הָרֵאשׁוֹן), לְאוֹתוֹ שֶׁיֵּצֵא יְחִידִי בְּלִי נִקְבָּה כָּלָל, וְיִגְאֵל אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא שְׂבִיעִית, וְאוֹתָהּ שְׂבִיעִית נִקְרָאת אֲדֹנֵי, הוּא אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. אִם אֲדֹנֵי - זֶה חָס עָלָיו וּמַשִּׁיב אוֹתוֹ לְעוֹלָם הִזָּה יְחִידִי כְּמוֹ שֶׁהָיָה, וְנוֹתֵן לוֹ אִשָּׁה, אוֹתָהּ שֶׁמִּזְבֵּחַ הוֹרִיד עָלֶיהָ

דמעות, ומתחפרים כאחד. וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה, כמו שנאמר. שהרי אם שב והתקין אותו מקום שפגם בחייו, מתקבל לפני המלך הקדוש, נוטל אותו ומתקנו על תקונו אחר כך. וזה נקרא בעל תשובה, שהרי ירש את מושבו של אותו המקום של אותו נהר ששופע ויוצא, ומתקן את עצמו ממה שהיה בתחלה. (אותו מקום שגפגם ומתקן אותו על תקונו בחייו, מתקבל לפני המלך הקדוש ולוקח אותו אחר כך, וזה נקרא בעל תשובה, שהרי תקן עצמו ממה שהיה בתחלה) כיון שנתקן ושב בתשובה, הרי עלה על תקונו. שאין דבר בעולם ואין מפתח בעולם שלא שובר אותו ששב בתשובה. מה זה יצא בגפו? הרי נתבאר. אבל עוד סוד יש בו, יצא בגפו - כמו שנאמר (משלי ט) על גפי מרמי קרת. מה לשם עלוי והתעלות, אף כאן עלוי והתעלות. מקום שבעלי תשובה עולים, אפילו צדיקים גמורים לא יכולים לעמד שם. ומשום כך, כיון ששב בתשובה, הקדוש ברוך הוא מקבל אותו ודאי מיד.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ו ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תנינו, לית מלה בעלמא דקיימא קמי תשובה, ולכלא קודשא בריה הוא מקבל ודאי. ואי תב בתיובתא הא אזדמן לקבליה ארח חיים, ואף על גב דפגים מה דפגים, כלא אתתקן, וכלא אתהדר על תקוניה, דהא אפילו במה דאית ביה אומא, (קמי קודשא בריך הוא קרי ביה כי יי' צבאות יעץ ומי יפר דא איהו רזא סתימא. ותו כד קודשא בריך הוא אומי אומא לא אומי אלא אם לא יעביד תיובתא דהא לית פתגמא דקיימא קמי תיובתא ועל כלא מכפר קודשא בריך הוא כד עבדין תיובתא שלימתא) קודשא בריך הוא מקבל, דכתיב, (ירמיה כב) חי אני נאם יי' כי אם יהיה פניהו וגו' וכתיב (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה ערירי וגו'. ובתר דתב בתיובתא כתיב, (דברי הימים א ג) ובני יכניה אסיר בנו וגו', מכאן דתשובה מתפר כמה גזרין ודינין, וכמה שלשלאין

דַּפְרֻזְלָא, וְלִית מַאן דְּקִימָא קָמִי דְּתִיּוּבָתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה סו) וַיֵּצְאוּ וַיֵּרְאוּ
בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי, לֹא כְּתִיב, אֲלֵא הַפּוֹשְׁעִים בִּי, דְּלֹא בָּעָאן
לְאַתְבָּא, וְלֹא תִנְחַמָּא עַל מַה דְּעָבְדוּ. אֲבָל כִּיּוֹן דְּאַתְנַחֲמוּ, הָא מְקַבֵּל לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. בְּגִין כֹּה, בְּר נֶש דָּא, אִף עַל גַּב דְּפִשְׁע בִּיה, וּפְגִים בְּאַתְרָא דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ, וְתַב
לְקַמִּיה, מְקַבֵּל לִיה, וְחָס עָלֶיהָ, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ, אִין דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁעוּמַד לְפָנֵי הַתְּשׁוּבָה, וְאֵת הַכֹּל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל וְדָא.
וְאִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, הָרִי מְזַמֵּן כְּנִגְדּוֹ אֶרַח חַיִּים. וְאִף עַל גַּב שְׁפָגַם מַה שְׁפָגַם - הַכֹּל נִתְקַן
וְהַכֹּל חוֹזֵר עַל תְּקוּנּוֹ, שְׁהָרִי אֶפְלוּ בְּמַה שֵּׁישׁ בּו שְׁבוּעָה, (לפני הקדוש ברוך הוא נקרא
בו כי ה' צבאות יעץ ומי יפר. זהו סוד סתום. ועוד, כאשר הקדוש ברוך הוא נשבע
שבועה, לא נשבע אלא אם לא יעשה תשובה, שהרי אין דבר שעומד בפני התשובה,
ועל הכל מכפר הקדוש ברוך הוא כאשר עושים תשובה שלמה) הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְקַבֵּל, שְׁכַתּוּב חֵי אֲנִי נָאִם ה' כִּי אִם יִהְיֶה כְּנִיָּהּ וְגו'. וְכַתּוּב כְּתָבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה
עֲרִירִי וְגו'. וְאַחֲרַי שְׁשָׁב בְּתִשׁוּבָה כְּתוּב, וּכְנִי יְכַנֶּיָּה אֶסֶר בְּנוֹ וְגו'. מִכָּאן שְׁתִּשׁוּבָה
מִשְׁבֶּרֶת כְּמַה גִּזְרַת וְדִינִים וְכְמַה שֶׁלְּשָׁלוֹת בְּרֻזְל, וְאִין מִי שְׁעוּמַד לְפָנֵי הַתְּשׁוּבָה. וְעַל
זֶה כְּתוּב, (ישעיה סו) וַיֵּצְאוּ וַיֵּרְאוּ בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי לֹא כְּתוּב,
אֲלֵא הַפּוֹשְׁעִים בִּי. שְׁלֹא רוֹצִים לָשׁוּב וּלְהַתְנַחֵם עַל מַה שֶּׁעָשׂוּ. אֲבָל כִּיּוֹן שְׁהַתְנַחֲמוּ,
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל אוֹתָם. לְכֹן הָאָדָם הַזֶּה, אִף עַל גַּב שְׁפִשְׁע בּוּ וּפְגִים בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא
צָרִיךְ וְשָׁב לְפָנָיו - מְקַבֵּל אוֹתוֹ וְחָס עָלָיו, שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא מְלֵא רַחֲמִים,
וּמִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל מַעֲשָׂיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קמה) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
אֶפְלוּ עַל בְּהִמּוֹת וְעוֹפּוֹת מַגִּיעִים רַחֲמָיו. אִם עָלִיהֶם מַגִּיעִים רַחֲמָיו, כָּל שָׁכֵן עַל בְּנֵי
אָדָם שִׁיּוּדָעִים וּמַכִּירִים לְשִׁבְחָ רַבּוֹנָם שְׁרַחֲמָיו מַגִּיעִים עָלֵיהֶם וְשׁוֹרִים עָלֵיהֶם. וְעַל זֶה
אָמַר דָּוִד, (שם קיט) רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּנִי. אִם עַל רִשְׁעִים מַגִּיעִים רַחֲמָיו,

כל שכן על צדיקים. אלא מי צריך רפואה? אותם בעלי כאבים. ומי הם בעלי כאבים?
אלה אותם רשעים, הם צריכים רפואה ורחמים, שהקדוש ברוך הוא (מרחם) עליהם
שלא יהיו עוזבים ממנו, והוא - שלא מסתלק מהם, וישובו כנגדו. כשהקדוש ברוך הוא
מקרב, הוא מקרב בימין. וכשדוחה, דוחה בשמאל. ובשעה שדוחה, הימין מקרבת.
מצד הנה דוחה ומהצד הנה מקרב, והקדוש ברוך הוא לא עוזב את רחמיו מהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.